

Lieta C-657/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 4. septembris

Iesniedzējtiesa:

Bundesfinanzhof [Federālā finanšu tiesa] (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 10. aprīlis

Atbildētājs un revīzijas sūdzības iesniedzējs:

Finanzamt D

Prasītāja un atbildētāja revīzijas tiesvedībā:

E

Pamatlietas priekšmets

Pievienotās vērtības nodoklis (PVN), *Kranken-* un *Pflegekassen* vajadzībām nepieciešamā eksperta atzinuma sagatavošana

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību aktu interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai apstākļos kādi ir pamatlietā, kad Veselības aprūpes medicīniskā dienesta uzdevumā nodokļu maksātājs sagatavo atzinumu par aprūpes nepieciešamību pacientam, ir uzskatāma par darbību, kas ietilpst Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112/EK”) 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

a) Vai ir pietiekami tam, lai uzņēmēju atzītu par sociāla rakstura struktūru Direktīvas 2006/112/EK 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē, ka tas sniedz pakalpojumus kā apakšuzņēmējs tādas struktūras uzdevumā, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atzīta par sociālo struktūru Direktīvas 2006/112/EK 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē?

b) Ja atbilde uz 2. Jautājuma a) punktu ir noraidoša: vai tādos apstākļos kā pamatlietā, kad *Kranken-* un *Pflegekassen* pilnībā apmaksā Direktīvas 2006/112/EK 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē atzītas struktūras izdevumus, šis fakts ir pietiekams, lai arī šīs struktūras apakšuzņēmēju uzskatītu par atzītu struktūru?

c) Ja atbilde uz 2. jautājuma a) un b) punktu ir noliedzoša: vai dalībvalsts var noteikt, ka atzīšana par sociālo struktūru ir atkarīga no tā, vai nodokļu maksātājs faktiski ir noslēdzis līgumu ar sociālās aprūpes vai sociālā nodrošinājuma iestādi, vai arī atzīšanai pietiek ar to, ka līgums varētu tikt noslēgts saskaņā ar valsts tiesību aktiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.), konkrēti – 132. un 134. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Umsatzsteuergesetz [Pievienotās vērtības nodokļa likums] (turpmāk tekstā – “*UStG*”), konkrēti 4. pants

Sozialgesetzbuch – Elftes Buch – Soziale Pflegeversicherung [Sociālā nodrošinājuma kodekss – Vienpadsmitais sējums – Sociālās aprūpes apdrošināšana] (turpmāk tekstā – “*SGB XI*”), konkrēti – 18., 53.a un 53.b pants

Richtlinien des Spitzenverbandes Bund der Pflegekassen zur Begutachtung von Pflegebedürftigkeit [Nacionālās *Pflegekassen* asociācijas pieņemtās Vadlīnijas par aprūpes novērtēšanu] (turpmāk tekstā – “Novērtēšanas vadlīnijas”), konkrēti B1. sadaļa

Richtlinien des Spitzenverbandes Bund der Pflegekassen zur Zusammenarbeit der Pflegekassen mit anderen unabhängigen Gutachtern [Nacionālās *Pflegekassen* asociācijas pieņemtās Vadlīnijas par *Pflegekassen* sadarbību ar citiem neatkarīgiem ekspertiem], (turpmāk tekstā – “Neatkarīgu ekspertu vadlīnijas”), konkrēti 2. sadaļa

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Katrā Vācijas federālajā zemē ir darba grupa ar nosaukumu “*Medizinischer Dienst der Krankenversicherung*” [“Veselības apdrošināšanas medicīniskais dienests”] (turpmāk tekstā – “*MDK*”), kura pienākumos ietilpst arī ekspertu atzinuma sniegšana par aprūpes nepieciešamību apdrošinātajām personām pēc *Pflegekassen*, kuras izveidotas *Krankenkassen* paspārnē, pieprasījuma. Atzinumus sniedz ārsti, aprūpes speciālisti un citi speciālisti, kurus *MDK* nodarbina atkarībā no attiecīgā brīža darba apjoma. Lai tiktu galā ar palielinātu darba apjomu un īpašiem ekspertīzes jautājumiem, *MDK* var piesaistīt ārstus, aprūpes speciālistus vai citus piemērotus speciālistus kā ārējus pakalpojumu sniedzējus. *MDK* ir atbildīga par atzinumu arī tad, ja bija piesaistīti ārējie eksperti. Prasības ekspertu kvalifikācijai ir detalizēti reglamentētas.
- 2 Prasītāja ir kvalificēta medicīnas māsa, kas ieguvusi medicīnisko pamatizglītību un akadēmisko izglītību māszinību jomā, kā arī ar tālākizglītību kvalitātes vadības specialitātē medicīnas aprūpes jomā. Savā uzņēmējdarbībā viņa veica arī ar nodokli apliekamu pedagoģisko darbu kā pasniedzēja medicīnas aprūpes jomā.
- 3 Laikā no 2012. gada līdz 2014. gadam prasītāja kā ārējais eksperts sagatavoja atzinumus Lejassaksijas *MDK* (turpmāk tekstā – “*MDK NS*”) par aprūpes nepieciešamību pacientiem. *MDK NS* viņai par šiem pakalpojumiem katru mēnesi izrakstīja rēķinu, nenorādot PVN. Prasītāja uzrādīja eksperta pakalpojumu sniegšanas darījumus kā atbrīvotus no nodokļa, taču pieprasīja pilnīgu priekšnodokļa atskaitīšanu no visiem ienākošajiem maksājumiem.
- 4 *Finanzamt* [Finanšu pārvalde] (turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) kā atbildētāja uzskatīja, ka eksperta darbība nav atbrīvota no PVN ne saskaņā ar valsts tiesību, ne Eiropas Savienības tiesību normām. *Finanzamt* palielināja iepriekš deklarēto apgrozījumu par *MDK NS* aprēķinātajām neto summām un saskaņā ar 2015. gada 3. februāra lēmumiem noteica PVN par 2012. un 2013. gadu, kā arī avansa maksājumus par 2014. gada pirmo līdz trešo ceturksni.
- 5 Prasītāja cēla prasību pret tiem pēc piekritības Finanšu tiesā. Galvenais prasības pamatojums būtībā izrietēja no argumentācijas, ka atzinumu par nepieciešamo aprūpi sagatavošana nav apliekama ar nodokļiem, jo tā, tieši piemērojot Savienības tiesību normas, “ir cieši ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu saistīts pakalpojums”. Ņemot vērā, ka kopš 2012. gada novembra likumā ir paredzēta iespēja *Pflegekassen* dot uzdevumu neatkarīgiem ekspertiem veikt sociāli apdrošinātās personas novērtējumu, pamatojoties uz *MDK NS* doto uzdevumu, prasītāja arī esot tikusi valstiski atzīta par sociāla rakstura struktūru.
- 6 Vēršoties iesniedzējtiesā ar revīzijas sūdzību, *Finanzamt* sūdzas par materiālo tiesību pārkāpumu. Tā būtībā apgalvo, ka valsts tiesību aktos noteiktie atbrīvojumi no nodokļa neparedz šajā lietā apskatāmo eksperta pakalpojumu atbrīvošanu no nodokļa. Tā kā šie noteikumi ir atbilstoši Savienības tiesību aktiem, neesot iespējama tieša Savienības tiesību aktu piemērošana. Turklāt nav pierādīts, ka

Pflegekasse būtu apzināti pārņēmusi izmaksas par prasītājas veikto eksperta darbību.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 7 Pamatlietas iznākums ir atkarīgs no Tiesas lēmuma par Direktīvas 2006/112 interpretāciju.

Lietas vērtējums saskaņā ar valsts tiesībām

- 8 Saskaņā ar valsts tiesību aktiem šajā lietā apskatāmie eksperta pakalpojumi ir apliekami ar nodokli, jo nav izpildīti *UStG* 4. pantā paredzētie atbrīvojuma no nodokļa nosacījumi.
- 9 Šajā gadījumā netiek veikta *UStG* 4. panta 14. punktā paredzētā ar nodokļiem neapliekama “medicīniskās aprūpes sniegšana”, jo *MDK* un līdz ar to arī prasītājas sniegtās ekspertīzes darbības kalpo tikai kā pamats, lai noteiktu apmēru, kādā apdrošinātā persona ir tiesīga prasīt atmaksāt izmaksas saskaņā ar likumu par aprūpes apdrošināšanu. *MDK* uzdevums ir sniegt eksperta novērtējumu sociālās apdrošināšanas, nevis ārstniecības sakarā.
- 10 Prasītājas sniegtie pakalpojumi nav kvalificējami arī kā cilvēku aprūpes vai kopšanas pakalpojumi *UStG* 4. panta 16. punkta nozīmē.
- 11 Visbeidzot, gan saskaņā ar *UStG* 4. panta 15. punktu, gan *UStG* 4. panta 15.a punktu ar nodokli netiek apliktas tikai tajā minēto iestāžu (piemēram, sociālā nodrošinājuma iestādes vai *MDK*) veiktās darbības. Prasītāja, kura nav *MDK* daļa, neatbilst šai prasībai.
- 12 Šajā sakarā ir jānorāda, ka ar *UStG* 4. panta 15. punktu un 15.a punktu no nodokļa ir atbrīvoti tikai sociālās aprūpes un sociālā nodrošinājuma pakalpojumi, bet ne pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar šiem pakalpojumiem, kā paredzēts Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā. Tāpēc prasītāja iespējams var tieši atsaukties uz norādīto normu saistībā ar viņas sniegto pakalpojumu atbrīvošanu no nodokļa pat tad, ja iesniedzējtiesa uzskata, ka tas ir apšaubāms.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

- 13 Pirmā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai prasītājas ekspertīzes veikšanas darbības ir jāsaprot kā “cieši ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošinājumu saistīts pakalpojums” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.
- 14 Saskaņā ar Tiesas judikatūru Direktīvas 2006/112 132. pantā paredzētie atbrīvojumi attiecas nevis uz visām darbībām sabiedrības interesēs, bet gan tikai uz tām, kuras tur ir uzskaitītas un detalizēti aprakstītas (skat., piemēram, spriedumu, 2019. gada 14. marts, *A & G Fahrschul-Akademie*, C-449/17,

- EU:C:2019:202, 17. punkts). Līdz ar to arī ne katra persona, kas veic darbību sabiedrības interesēs, var tikt uzskatīta par dalībvalsts atzītu struktūru (spriedums, 2016. gada 28. jūlijs, *Ordre des barreaux francophones et germanophone* u.c., C-543/14, EU:C:2016:605, 60. punkts un turpmākie punkti).
- 15 Direktīvas 2006/112 132. pantā paredzēto atbrīvojumu aprakstošais formulējums ir jāinterpretē šauri, jo šie atbrīvojumi ir atkāpes no vispārējā principa, kas izriet no šīs direktīvas 2. panta un saskaņā ar kuru PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko pret atlīdzību sniedz nodokļa maksātājs. Tomēr šis šauras interpretācijas princips nenozīmē, ka šīs direktīvas 132. pantā paredzēto atbrīvojumu noteikšanā izmantotais formulējums būtu jāinterpretē tādā veidā, ka šie atbrīvojumi tiktu padarīti par neefektīviem (spriedumi, 2017. gada 4. maijs, *Brockenhurst College*, C-699/15, EU:C:2017:344, 23. punkts un 2019. gada 14. marts, *A & G Fahrschul-Akademie*, C-449/17, EU:C:2019:202, 19. punkts).
  - 16 Šajā gadījumā pabalstu izmaksa, ko nodrošina *Pflegekasse*, ir ar nodokli neapliekams sociālā aprūpes un sociālā nodrošinājuma pakalpojums. *Pflegekasse* ir atzīts pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu.
  - 17 Tomēr prasītājas sniegtā ekspertīze nav sociālās aprūpes vai sociālā nodrošinājuma pakalpojums, jo eksperta darbs kalpo tikai kā palīglīdzeklis lēmumu pieņemšanā, lai *Pflegekasse* izmaksātu pabalstu. Tas, ka *MDK* pakalpojumi (arī, ciktāl viņš izmanto trešās personas) tiek sniegti pamatojoties uz *SGB XI* un kalpo sabiedrības interesēs, šajā ziņā nav pietiekami.
  - 18 Tomēr pastāv jautājums, vai eksperta darbība ir ar sociālo aprūpi vai sociālo nodrošinājumu “cieši saistīts” pakalpojums Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.
  - 19 Saskaņā ar Tiesas judikatūru pakalpojums, kas ir cieši saistīts ar atbrīvotu darbību, var tikt atbrīvots no nodokļa, ja pati pamatdarbība ir atbrīvota darbība un ja gan pamatdarbību, gan cieši saistīto pakalpojumu sniedz struktūra, kas atbilst Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētajai (spriedumi, 2006. gada 9. februāris, *Kinderopvang Enschede*, C-415/04, EU:C:2006:95, 21. un 22. punkts, un 2007. gada 14. jūnijs, *Horizon College*, C-434/05, EU:C:2007:343, 34. un 36. punkts).
  - 20 Saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru pakalpojumi tomēr nav cieši saistīti ar sociālo aprūpi, ja tie netiek sniegti personai, kam nepieciešama palīdzība, bet gan uzņēmējam, kuram tie nepieciešami, lai tas pats sniegtu no nodokļiem atbrīvotus pamatpakalpojumus, kas nepieciešami pacientam vai personai, kurai palīdzība vajadzīga. Tas attiecas, piemēram, uz personāla nodrošināšanu vai vispārējiem vadības un administratīvajiem pakalpojumiem.
  - 21 To neizslēdz fakts, ka saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru ar nodokli neapliekami darījumi saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktu var būt arī tad, ja pakalpojumi netiek sniegti pacientam vai

Krankenkassen. Nodokļa atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta c) apakšpunktu nav atkarīgs no personas, kas saņem pabalstu, jo nodokļa atbrīvojuma personīgais nosacījums attiecas uz personu, kura sniedz pakalpojumu un kurai ir jādarbojas medicīniskā vai paramedicīniskā profesijā. Ir apšaubāms, vai šis apsvērums ir piemērojams Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktam.

- 22 Tiesa attiecībā uz salīdzināmiem lietās apstākļiem 2003. gada 20. novembra spriedumā *Unterpertinger* (C-212/01, EU:C:2003:625) atbrīvojumu no nodokļa nepiemēroja, pamatojoties uz Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu.
- 23 Ja šī tomēr būtu “cieši saistīta” darbība, lai nodokļa atbrīvojums tiktu piešķirts, prasītājas pakalpojumam būtu jābūt “būtiski svarīgam” *Pflegekasse* darbībai Direktīvas 2006/112 134. panta a) punkta nozīmē. Aprūpes situācijas, jo īpaši invaliditātes un palīdzības nepieciešamības apmēra visaptverošam novērtējumam ir viennozīmīgi nepieciešama aprūpes personāla un citu atbilstošu speciālistu līdzdalība, kurus *MDK* vai nu nodarbina, vai arī individuālos gadījumos ir tos pieaicinājis. Arī prasītājas darbība netiek veikta tieši konkurējot ar komercuzņēmumu darījumiem, kuriem uzliek PVN (Direktīvas 2006/112 134. panta b) punkts).

Par otro prejudiciālo jautājumu

- 24 Otrais jautājums attiecas uz jēdzienu “sociāla rakstura struktūras” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Saskaņā ar Tiesas judikatūru šis termins būtībā ir pietiekami plašs, lai ietvertu arī fiziskas personas un privātus uzņēmumus ar mērķi gūt peļņu (skat., piemēram, spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *MDDP*, C-319/12, EU:C:2013:778, 28. punkts).
- 25 Saskaņā ar 2002. gada 10. septembra spriedumu lietā *Kügler* (C-141/00, EU:C:2002:473, 54. un 58. punkts) un 2012. gada 15. novembra spriedumu lietā *Zimmermann* (C-174/11, EU:C:2012:716, 26. punkts) Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā nav precizēti ne atzīšanas nosacījumi, ne kārtība. Gluži otrādi, katras dalībvalsts tiesībās ir jāparedz noteikumi, saskaņā ar kuriem šādām struktūrām var tikt piešķirta nepieciešamā atzīšana. To darot, valsts iestādēm saskaņā ar Savienības tiesībām un valstu tiesu uzraudzībā ir jāņem vērā attiecīgie atzīšanai svarīgie apstākļi. Saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru tie ir:
- valsts vai reģionāla, normatīvu vai administratīvu, ar nodokļiem vai sociālo nodrošinājumu saistītu specifisku noteikumu esamība,
  - attiecīgā nodokļu maksātāja darbībām piemītošais vispārējo interešu raksturs,
  - tas, ka citiem nodokļu maksātājiem, kas veic tādas pašas darbības, jau ir atzīts līdzīgs raksturs, un

– attiecīgo pakalpojumu izmaksas lielā daļā sedz *Krankenkasse* vai citas sociālā nodrošinājuma iestādes.

Par otrā jautājuma a) punktu

- 26 Saskaņā ar iesniedzējtiesas līdzšinējo judikatūru *MDK*, pamatojoties uz *UStG* 4. panta 15.a punktu, tiek gan atzīta par sociālu struktūru Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē; tomēr šī atzīšana neattiecas uz *MDK* apakšuzņēmējiem. Tas jo īpaši izriet no fakta, ka labvēlīgais *UStG* 4. panta 15.a punkta noteikums, kas attiecas tikai uz *MDK* pakalpojumiem, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem ir saistīts ar konkrētai personai raksturīgām iezīmēm. Organizācijas modeļa brīvas izvēles princips nenozīmē, ka varētu atteikties no šīm iezīmēm.
- 27 Tomēr ir apšaubāms, vai kaut kas cits izriet no fakta, ka Novērtēšanas vadlīnijas, kuras uz šo brīdi ir Federālā veselības ministra apstiprināti noteikumi un rudimentāri regulē *MDK* iespēju piesaistīt trešās personas ekspertīzes veikšanai, tomēr ir saistošas tikai *MDK*. Tā varētu būt pietiekama atzīšana, pat ja ekspertīzes veicējs ir apakšuzņēmējs.

Par otrā jautājuma b) punktu

- 28 Ja ar apakšuzņēmuma līguma slēgšanu vien nepietiek, jānoskaidro, vai *Krankenkassen* un *Pflegekassen* veiktie maksājumi, akceptējot galvenā uzņēmēja izmaksas, ir pietiekami, lai arī apakšuzņēmēju varētu uzskatīt par atzītu struktūru Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.
- 29 Tiesa ir atzinusi, ka pie apstākļiem, kas attiecas uz atzīšanu par sociālu struktūru, tostarp var pieskaitīt apstākli, ka attiecīgo pakalpojumu izmaksu lielu daļu sedz *Krankenkassen* vai citas sociālā nodrošinājuma iestādes (spriedums, 2012. gada 15. novembris, *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 31. punkts).
- 30 *MDK* veiktajai ekspertīzes veikšanai nepieciešamos līdzekļus *Krankenkassen* piešķir piemaksas veidā, kuras aprēķina pamatā ir attiecīgās *MDK* darbības apgabalā dzīvojošo dalībnieku skaits. Līdzekļi tiek piešķirti neatkarīgi no tā, vai *MDK* savu uzdevumu veikšanai ir piesaistījis kādu trešo personu. Tādēļ šajā gadījumā *Pflegekassen* un attiecīgi *Krankenkassen* ir apmaksājušas visas izmaksas, kas saistītas ar prasītājas veikto ekspertīzes veikšanas darbību.
- 31 Tomēr, transponējot Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu valsts tiesībās, Vācijas likumdevējs daļēji ir izvēlējies attiecināt terminu “atlīdzība” uz izdevumu pārņemšanu, ko veic *Krankenkassen* vai citas sociālā nodrošinājuma iestādes. Saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru “atlīdzības” nosacījums paredz, ka kompetentajai iestādei ir jāzina par apakšuzņēmēja citam uzņēmējam saistībā ar saņēmēja darbību sniegtajiem pakalpojumiem un jāsedz ar to saistītās izmaksas, kaut arī netieši. Ja savukārt apdrošinātājs nemaksā par apakšuzņēmēja sniegtajiem pakalpojumiem, bet tikai par pakalpojumu sniedzēja

sniegtajiem pakalpojumiem, tad nepastāv izmaksu atlīdzināšana, kas jāņem vērā izvērtējot atzīšanu Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

- 32 Šajā gadījumā nav konstatēts, vai *Pflegekasse*, veicot maksājumus *MDK*, kas paredzēti izmaksu atlīdzināšanai, zināja par attiecīgajiem apakšuzņēmēja pakalpojumiem un arī vēlējās tos “atlīdzināt”. Ja ar netiešo finansējumu nebūtu bijis pietiekami, juridiskais strīds būtu jānodod atpakaļ *Finanzgericht*.

Par otrā jautājuma c) punktu

- 33 Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši un ja apakšuzņēmuma līgumi nav pietiekami, jāprecizē arī tas, vai gadījumā, ja netiešās izmaksas, sedz sociālo pakalpojumu sniedzējs, atzīšana par “sociāla rakstura struktūru” var tikt padarīta atkarīga no tā, vai nodokļu maksātājs faktiski ir noslēdzis līgumu ar sociālās aprūpes vai sociālā nodrošinājums sniedzēju, vai arī atzīšanai pietiek, ka saskaņā ar valsts tiesību aktiem līgums varēja tikt noslēgts.
- 34 Saskaņā ar iesniedzējtiesas judikatūru izmaksu atlīdzināšana var būt pamats šādai atzīšanai Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē tikai tad, ja to reglamentē likums. Attiecīgi - atzīšana, pamatojoties uz līgumā noteikto izmaksu atlīdzināšanu, ir tikai tad iespējama, ja ir juridisks pamats līguma noslēgšanai.
- 35 Ja līguma noslēgšanai ir tikai nelielas likumā paredzētas prasības, saskaņā ar šo judikatūru pietiek ar iespēju noslēgt līgumu. Tomēr, ja likums paredz daudzus nosacījumus līguma noslēgšanai, ar abstraktu izmaksu pārņemšanas spēju vien nepietiek.
- 36 Kopš 2012. gada 30. oktobra *SGB XI* 18. panta 1. punkta pirmais teikums tika grozīts tādējādi, ka *Pflegekassen* var *MDK* vietā arī ar citiem neatkarīgiem ekspertiem var uzdot veikt novērtējumu, vai ir izpildīti priekšnosacījumi attiecībā uz aprūpes saņemšanu un kāds ir nepieciešamās aprūpes līmenis.
- 37 Neatkarīgu ekspertu tiešas piesaistīšanas gadījumā *Pflegekassen* var vadīties no Neatkarīgu ekspertu vadlīnijām, kuras izdotas saskaņā ar *SGB XI* 53.b pantu, un kurās, piemēram, 2. sadaļā detalizēti noteiktas kvalifikācijas prasības ekspertiem, kurus *Pflegekassen* vēlas pieaicināt. To varētu saprast tādējādi, ka līgums pastāv, ciktāl tas ir pieļaujams saskaņā ar Savienības tiesībām.